

Det stora fågeläventyret med SPF Seniorerna Trögd

Den 3 maj deltog 17 medlemmar av SPF Seniorerna Trögd i en morgonpromenad vid Hjälstaviken. Morgonen var något kylig, men snart värmdes solen tillräckligt för att det skulle bli ett perfekt promenadväder bland vitsippor, gulsippor, blåsippor och svalört i den vackra gamla slottsparken.

Under ledning av Tom Norling påbörjades dagens upptäcktsfärd.

Det dröjde inte länge förrän vi fick syn på en brun kärrhök, som satt i buskaget och putsade på sina fjädrar. Vi såg också gråhäger och gråtrut. Några som inte bara syntes utan även hördes var grågässen, som häckade för fullt. Bäst för dom att se upp för havsörnen, som snart förväntas komma och kalasa på deras avkomma. I kikaren fångades även några starar och en skrattnås. Ungefär 1.000 par av skrattnås häckar i området varje år och varje par får 2-3 ungar.

Promenaden fortsätter in i den vattenmängda naturen, där ett dammbygge är grunden till att vattnet har behållits sedan i höstas. Det innebär att vattenståndet här är högre

än i Mälaren. För att hålla efter naturen mejar man ner all växtlighet förutom vassen vart tredje år.

Där dyker det upp en kärrhök igen, denna gång en hona, vilket man ser på den mera ljusbruna färgen. Vi lyssnar samtidigt till både taltrast och koltrast. Plötsligt får vi syn på några grönbenor som spatserar fram och fångar mat med sina långa näbbar. Där visar sig också en brushane på sina gulröda ben bredvid skrattnås och kricka. En kråka, två tranor och en fiskmås passerar. Då uppenbarar sig en grågäsfamilj med fem små söta ungar, som bara är kring 4-5 dagar gamla.

Vi fortsätter ut på spången där en rördrom blåser i flaskan och fisktärnor skriker och vi upptäcker ett halvfärdigt pungmesbo. Dags för medhavd matsäck. Det smakar väl aldrig så gott som i naturen. På rastplatsen poserar ett par kanadagäss och en knölsvan. Gässen lägger ett ägg om dagen under en vecka, sedan börjar ruvningen och man räknar med att 3-4 ungar överlever per kull. I området finns också 5 – 10 häckande tranor. En fisktärna passerar.

På tillbakavägen upplyses vi om att det finns en skäggmes i vassen, men den fick vi inte syn på. Höjdpunkten blev i stället att pungmesen visade hur ihärdigt han höll på att bygga sitt bo. Pungmesen dyker nämligen bara upp ungefär vart 10:e år. Som pricken över i lyckas vi sedan få syn på både svartsnäppa och gluttsnäppa.

Så vandrar vi hemåt till ljudet av svartvit flugsnappare och mindre hackspett.

Tom Norling avtackas slutligen för denna fantastiska guidning vid vår morgonpromenad i Hjälstaviken.

Kerstin Ryman